

Psalm 34

Tekst Biblii Tysiąclecia: Bojaźń Boża źródłem błogosławieństwa

(1) Dawidowy. Gdy wobec Abimeleka udawał szaleńca i odszedł wygnany przez niego. (2) Chcę błogosławić Pana w każdym czasie, na ustach moich zawsze Jego chwała. (3) Dusza moja będzie się chlubiła w Panu, niech słyszą pokorni i niech się weselą! (4) Uwielbiajcie ze mną Pana, imię Jego wspólnie wywyższajmy! (5) Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał i uwolnił od wszelkiej trwogi. (6) Spójrzcie na Niego, promienieście radością, a oblicza wasze nie zazną wstydu. (7) Oto biedak zawołał, a Pan go usłyszał, i wybawił ze wszystkich ucisków. (8) Anioł Pana zakłada obóz warowny wokół bojących się Jego i niesie im ocalenie. (9) Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan, szczęśliwy człowiek, który się do Niego ucieka. (10) Bójcie się Pana, święci Jego, gdyż bogobojni nie doświadczają biedy. (11) Moźni zubożeli i zaznali głodu; a szukającym Pana żadnego dobra nie zabraknie. (12) Pójdźcie, synowie, słuchajcie mnie; nauczę was bojaźni Pańskiej. (13) Jakim ma być człowiek, co miłuje życie i pragnie dni, by zażywać szczęścia? (14) Powściągnij swój język od złego, a twoje wargi od słów podstępnych! (15) Odstąp od złego, czynь dobro; szukaj pokoju, idź za nim! (16) Oczy Pana [zwrócone są] ku sprawiedliwym, a Jego uszy na ich wołanie. (17) Wołali, a Pan ich wysłuchał i uwolnił od wszystkich przeciwności. (18) Oblicze Pana [zwraca się] przeciw źle czyniącym, by pamięć o nich wygładzić z ziemi. (19) Pan jest blisko skruszonych w sercu i wybawia złamanych na duchu. (20) Wiele nieszczęść [spada na] sprawiedliwego; lecz ze wszystkich Pan go wybawia. (21) Strzeże On wszystkich jego kości: ani jedna z nich nie ulegnie złamaniu. (22) Zło sprowadza śmierć na przewrotnego, wrogów sprawiedliwego spotka kara. (23) Pan uwalnia dusze sług swoich, nie dozna kary, kto się doń ucieka.

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Utwór w formie akrostychu, czyli psalmu alfabetycznego (Ps 9,1+; 25;37;111;112;119). Łączy on w sobie pieśń dziękczynną (ww.2-11) oraz pouczenie mądrościowe (ww.12-23). Psalmista wysławia Boga za doznane ocalenie i zachęca wspólnotę do podjęcia dziękczynienia wraz nim. Doświadczenie bliskości Boga, który wysłuchuje modlitwy udręczonego człowieka, skłania psalmistę do pouczenia potomnych o dobroci Boga oraz o bojaźni Pańskiej (w.12). Polega ona na uznaniu przez człowieka całkowitej zależności od boga oraz na właściwej postawie moralnej człowieka (porzucenie grzechu, przestrzeganie Bożych przykazań). Psalmista burzy więc system złudnych wartości, który każe szukać pełni życia i szczęścia poza Bogiem.

Takie szczęście nie może się ostać. Doznana porażką bezbożnik będzie musiał obciążyć nie Boga, lecz siebie i zło, które wybrał świadomie.

Psalm 68 - Bojaźń Boża źródłem błogosławieństwa – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Benedicam Dominum in omni tempore.

Autor: **Stanisław Ziemiański SJ** (ur. 1931).

Refren: **Skosztujcie i zobaczcie, jak słodki jest Pan**

1. Będę Panu w każdej porze śpiewał pieśń wdzięczności
Na mych ustach chwała Jego nieustannie gości
2. W Panu cała chluba moja, cieszcie się, pokorni!
Wspólnie ze mną chwalcie Pana, sławmy imię Jego!
3. Kiedym tęsknie szukał Pana, raczył mnie wysłuchać
I od wszelkiej trwogi mojej raczył mnie uwolnić.
4. Cieszcie się widokiem Jego, On was nie zawiedzie;
Pan usłyszał głos biednego, wyrwał go z ucisków.
5. Tych, co Pana się lękają, anioł Pański broni,
By wyrwać ich z ręki wroga, szańcem ich osłoni.
6. Więc skosztujcie i zobaczcie, jaki Pan jest dobry!
Kto do Niego się ucieknie, ten błogosławiony.
7. Z czcią i lękiem służcie Panu, święty ludu Boży.
Bo nie zazna niedostatku, kto się boi Pana.
8. W nędzy znajdą się bogacze, będą łaknąć chleba;
Ci zaś, co szukają Pana, obfitować będą.

Modlitwa Psalmem 34¹:

Będę błogosławić Umiłowanego zawsze,
pieśń uwielbienia zaśpiewam!
Moja dusza nieustannie przemawia do Umiłowanego,
niech słuchają i radują się wszyscy, którzy cierpią.
O, otwórzcie wasze serca, przyjaciele,

¹ Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

aby wasz ból i samotność zwróciły się ku Miłości,
a wtedy będziemy radować się razem z Umiłowanym!

Kiedy szukałem Miłości, Umiłowany
odpowiedział w moim sercu
i wszystkie moje obawy rozwiały się.
Spójrz na Umiłowanego, a twoja pustka zostanie wypełniona,
twoja twarz promieniować będzie Miłością.
Gdy płaczesz, Umiłowany słyszy
i przychodzi, aby ci towarzyszyć,
wasze brzemiona są lżejsze przez Miłość.

Umiłowany posyła aniołów,
kiedy prosisz tych posłańców
o przewodnictwo i światło,
o ich łaskawą inspirację,
o jedno z Miłością,
nigdy nie jesteś sam!

Szczęśliwi wszyscy, którzy mieszkają
w sercu Umiłowanego!
Oddajcie się w ręce Miłości,
o wy, naznaczeni świętością.
Bo tym, którzy oddają się Umiłowanemu,
nie brakuje niczego.
Każdy oddalony od Miłości
jest pusty wewnątrz i głodny.
Jednak ci, którzy otwierają swe serca
na Umiłowanego,
są wypełnieni pełnią!

O przyjdź i zobacz, przyjdź i posłuchaj,
jak czcimy Umiłowanego.
Wielu jest tych, którzy pragną życia,
pragną spełnienia,
pragną mądrości Prawdy.
Trzymaj swe serce otwarte i wolne,
poświęć czas na zamieszkanie ciszy,
bądź pełną pokoju obecnością w świecie,

Umiłowany bowiem widzi uczynki naszych serc
i słyszy nasze najskrytsze myśli.

Oblicze Umiłowanego odwraca się
od złych dróg kobiet i mężczyzn.
Miłość jest łaskawa i miłosierna
i nie pamięta naszych grzechów.
Umiłowany jest raczej cierpliwy,
zawsze czeka na nasze
wołanie o przebaczenie,
na nasz powrót na drogę miłości.
Jakże często Ukochany płacze,
okazując współczucie tym,
którzy są skruszeni w duchu.

Choć dręczy nas wiele lęków,
powodujących choroby i kłopoty,
Umiłowany jest zawsze gotowy
pocieszyć nas w smutkach,
by wzmocnić nas w podróży duchowej ku pełni.
Umiłowany odnawia życie wszystkich,
którzy powierzają się Miłości.

„Pan wyzwolił” • Ps 34 (33),2–3.4–5.6–7

Psalm 34 utrwalił doświadczenie przerażenia w śmiertelnym niebezpieczeństwie, a potem ocalenia

PSALM 34 • AUTOR: anonimowy lewita • CZAS POWSTANIA: VI–V w. przed Chr.

DAWID SZALONY • Jak podpowiada sam werset wprowadzający, Dawid wyśpiewał Psalm 34, gdy wobec Abimeleka udawał szaleńca i odszedł wygnany przez niego. Chodzi o historię opisaną w Pierwszej Księdze Samuela (👁 1 Sm 21,11–15) • To czasy, gdy Dawid nie jest jeszcze królem, co więcej, żyje w ciągłym zagrożeniu z powodu wrogości króla Saula. Po raz kolejny ratuje się ucieczką, chroniąc się u króla Gat, Akisza (nie Abimeleka, jak twierdzi wprowadzenie). Jednak zostaje rozpoznany jako groźny wojownik wrogiego narodu. Ratuje się, udając szalonego. Zaczyna dokonywać wśród nich niezrozumiałych czynności: tłukł rękami w skrzydła bramy i pozwalał ślinie spływać po brodzie. Fortel się udał. Akisz uznaje Dawida za szalonego.

Z MOCY ŚMIERCI • Tytuł psalmu został prawdopodobnie dopisany później. Psalm 34 to akrostych, utwór, którego kolejne wersy zaczynają się od poszczególnych liter alfabetu hebrajskiego. Jeśli chodzi o gatunek literacki, kwalifikuje się go jako psalm dziękczynny, z cechami literatury mądrościowej • Psalm opisuje doświadczenie człowieka wywodzącego się spośród **anawim** – ubogich i uciskanych, którego Pan wyrwa z mocy śmierci. Pobożny Izraelita, który opisuje tu swoje doświadczenia, widział w nich odbicie historii Dawida i działanie tej samej Bożej Opatrzności.

PAN JEST DOBRY • Psalm 34 łączy z pierwszym czytaniem motyw radości, błogosławieństwa i uwielbienia Pana: Pan mnie wysłuchał i wyzwolił od wszelkiej trwogi. To postawa Izraela przekraczającego granicę Ziemi Obiecanej i karmiącego się jej plonami • Temat szukania pomocy u Pana, który wysłuchuje i uwalnia biedaka z wszelkiego ucisku, bliski jest także postawie Ojca z przypowieści o synu marnotrawnym.